

Sygn. akt: I C 2734/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 listopada 2017r.

Sąd Rejonowy w Lubinie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Pozlewicz-Szymańska

Protokolant: sekretarz sądowy Joanna Halczak

po rozpoznaniu w dniu 17 listopada 2017r. w Lubinie

na rozprawie

sprawy z powództwa R. G.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o odszkodowanie

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A.

z siedzibą w W. na rzecz powoda R. G. kwotę

31.397,50 zł (trzydzieści jeden tysięcy trzysta dziewięćdziesiąt siedem złotych 50/100) wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwot:

- 30.797,50 zł od dnia 20.06.2014r. do dnia 31.12.2015r.;

- 600 zł od dnia 27.11.2014r. do dnia 31.12.2015r.;

oraz wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od tych kwot od dnia 01.01.2016r. do dnia zapłaty;

II. oddala dalej idące powództwo co do odsetek;

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 4.587 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 2.400 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

IV. nakazuje stronie pozwanej, aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Lubinie kwotę 1.645,21 zł tytułem wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa.

Sygn. akt I C 2734/14

UZASADNIENIE

Powód R. G. wniósł o zasądzenie na jego rzecz od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 30.797,50 złotych, w tym kwoty 30.197,50 złotych żądanej tytułem dopłaty do odszkodowania wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 19 czerwca 2014 roku do dnia zapłaty i kwoty 600,00 złotych tytułem kosztów sporządzenia opinii prywatnej wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 27 listopada 2014 roku do dnia zapłaty oraz kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód podał, że w dniu 19 maja 2014 roku doszło do zdarzenia drogowego, w którym został uszkodzony pojazd marki A. (...) nr rej. (...), będący jego własnością. W chwili wystąpienia szkody powód posiadał umowę ubezpieczenia autocasco zawartą z (...) S.A. z siedzibą w W. potwierdzoną polisą (...) z dnia 07 czerwca

2013 roku. Powód wskazał, iż w toku likwidacji szkody strona pozwana sporządziła wycenę pojazdu oraz określiła jego wartość w stanie uszkodzonym na kwotę 67.400,00 złotych, a następnie wydała decyzję i wypłaciła powodowi z tytułu odszkodowania kwotę 4.978,00 złotych. Strona pozwana w dniu 26 czerwca 2014 roku oszacowała koszty naprawy samochodu na kwotę 187.460,84 złotych, w wyniku czego uznała że doszło do szkody całkowitej. Decyzją z dnia 07 lipca 2014 roku ubezpieczyciel wypłacił poszkodowanemu odszkodowanie uzupełniające w łącznej wysokości 78.302,50 złotych.

Powód nie zgodził się z takim wyliczeniem szkody przez stronę pozwaną, dlatego zlecił sporządzenie opinii niezależnemu rzeczoznawcy, z której wynika że wartość rynkowa przedmiotowego pojazdu w stanie uszkodzonym na dzień szkody wynosi 17.000,00 złotych. W związku z tym powód za pośrednictwem kancelarii odszkodowawczej w dniu 04 listopada 2014 roku wezwał stronę pozwaną do zapłaty kwoty 30.197,50 złotych z tytułu dopłaty do odszkodowania oraz 600,00 złotych z tytułu kosztów sporządzenia opinii prywatnej. Powód wyjaśnił, że zgodnie z warunkami ubezpieczenia wartość pojazdu przez cały okres obowiązywania umowy jest stała i wynosi 125.500,00 złotych, a zatem wysokość odszkodowania powinna wynieść 108.500,00 złotych, gdyż stanowi ona różnicę między ceną pojazdu w stanie nieuszkodzonym (125.500,00 zł), a wartością pozostałości, które niezależny ekspert oszacował na kwotę 17.000,00 złotych. Dochodzona pozwem kwota stanowi różnicę pomiędzy odszkodowaniem należnym (108.500,00 zł), a wypłaconym (78.302,50 zł).

Strona pozwana (...) S.A. z siedzibą w W. w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie na jej rzecz od powoda zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu strona pozwana przyznała, że udzielała ochrony ubezpieczeniowej w zakresie autocasco na pojazd marki A. (...) o nr. rej. (...), która gwarantowała niezmienną wartość pojazdu i brak redukcji sumy ubezpieczenia niezależnie od ilości zgłaszanych szkód oraz że w wyniku przeprowadzonego postępowania likwidacyjnego wypłaciła odszkodowanie w łącznej wysokości 78.302,50 złotych. Pozwany ubezpieczyciel podniósł, że postępowanie likwidacyjne zostało przeprowadzone zgodnie z ogólnymi warunkami ubezpieczenia, a wypocona kwota odpowiada rzeczywiście poniesionej szkodzi. Strona pozwana wskazała, że określiła wartość pozostałości w oparciu o faktyczne notowania rynkowe zawarte na aukcjach internetowych, a nadto że szacując wysokość szkody poniesionej przez powoda nie uwzględniła wartości stałej określonej w umowie albowiem podczas jej zawarcia doszło do przeszacowania wartości pojazdu. Powód bowiem podał do wyceny odmienny rok modelowy pojazdu niż był w rzeczywistości. W ocenie strony pozwanej postanowienia umowy nie gwarantowały ubezpieczonemu otrzymania odszkodowania przewyższającą faktyczną wartość pojazdu.

W piśmie procesowym z dnia 16 stycznia 2017 roku powód rozszerzył żądanie pozwu do kwoty 31.397,50 złoty wraz z należnymi odsetkami.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 07 czerwca 2013 roku powód R. G. zawarł ze stroną pozwaną (...) S.A. z siedzibą w W. umowę ubezpieczenia komunikacyjnego autocasco w wariantcie serwisowym, przy ustaleniu stałej wartości pojazdu oraz niepomniejszaniu sumy ubezpieczenia, potwierdzoną Polisą Seria (...), dotyczącą pojazdu marki A. (...) o nr rej. (...), rok produkcji 2008. W treści polisy strony określiły wartość przedmiotowego pojazdu według katalogu E. nr 2013 – 05 na kwotę 125.500,00 złotych.

Integralną część w.w umowy ubezpieczenia autocasco stanowiły Ogólne warunki ubezpieczeń komunikacyjnych, ustalone uchwałą Zarządu (...) S.A. nr (...) z dnia 31 stycznia 2012 roku.

Dowody:

- kserokopia polisy seria (...), k. 10-11;

- (...) ogólne warunki ubezpieczeń komunikacyjnych, ustalone uchwałą Zarządu (...) S.A. nr (...) z dnia 31 stycznia 2012 r., k. 12 – 27.

W dniu 19 maja 2014 roku wskutek zdarzenia drogowego uszkodzeniu uległ pojazd marki A. (...) o nr rej. (...), będący własnością powoda R. G.. Powyższa szkoda została zgłoszona stronie pozwanej w dniu 22 maja 2014 roku. Strona pozwana przyjęła zgłoszenie i przeprowadziła postępowanie likwidacyjne, na podstawie którego ustaliła, że należna powodowi wysokość odszkodowania wynosi 38.100,00 złotych przy przyjęciu wartości pojazdu w stanie nieuszkodzonym na kwotę 105.500,00 złotych oraz wartości pojazdu w stanie uszkodzonym na kwotę 67.400,00 złotych. O powyższym powód został poinformowany pismem z dnia 29 maja 2014 roku. Decyzją z dnia 18 czerwca 2014 roku wypłacono powodowi odszkodowanie w kwocie 4.978,00 złotych. Następnie strona pozwana wykonała kosztorys w systemie A. w dniu 26 czerwca 2014 roku i ustaliła, że koszty naprawy uszkodzeń powstałych w pojeździe marki A. (...) o nr rej. (...) wskutek zdarzenia z dnia 19 maja 2014 roku wyniosą 187.460,84 złotych. W oparciu o powyższą kalkulację strona pozwana poinformowała poszkodowanego, że ze względu na zakres uszkodzeń pojazdu marki A. (...) o nr rej. (...) jego naprawa jest nieuzasadniona albowiem koszt naprawy tego pojazdu przekracza jego wartości. Strona pozwana ustaliła, że szkoda ma charakter całkowity. W piśmie z dnia 03 lipca 2014 roku strona pozwana po ostatecznym przeanalizowaniu sprawy określiła wartość odszkodowania na kwotę 78.302,50 złotych, przy przyjęciu wartości pojazdu w stanie nieuszkodzonym na kwotę 105.500,00 złotych oraz wartości pojazdu w stanie uszkodzonym na kwotę 27.197,50 złotych. Decyzją z dnia 07 lipca 2014 roku strona pozwana wypłaciła powodowi dodatkowe odszkodowanie w wysokości 73.324,50 złotych, co łącznie dało 78.302,50 złotych. W piśmie z dnia 07 lipca 2014 roku strona pozwana poinformowała powoda, że dokonując likwidacji szkody przyjęła stałą wartość pojazdu w kwocie 105.500,00 złotych wobec przeszacowania wartości pojazdu w dacie zawarcia umowy. Błąd wynikał z przyjęcia do wyceny odmiennego rocznika modelowego od rzeczywistego.

Dowody:

- decyzja z dnia 18.06.2014r., k. 28;
- kalkulacja naprawy z dnia 26.06.2014r., k. 29-34;
- decyzja z dnia 07.07.2014r., k. 35;
- akta szkody nr 2014052002705.

Powód R. G. nie zgodził się z wyceną kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu przyjętą w kalkulacji sporządzonej przez stronę pozwaną i zlecił oszacowanie szkody powstałej w pojeździe marki A. (...) o nr rej. (...) rzeczoznawcy samochodowemu T. F., ponosząc wydatek z tytułu sporządzenia prywatnej wyceny szkody w wysokości 600,00 złotych. Powołany przez powoda prywatny rzeczoznawca w opinii z dnia 30 lipca 2014 roku oszacował, iż wartość rynkowa przedmiotowego pojazdu w stanie uszkodzonym na maja 2014 roku wynosi 17.000,00 złotych zaś w stanie jak przed szkodą na maja 2014 roku wynosi 82.200,00 złotych. Zgodnie z opinią rzeczoznawcy wysokość szkody w pojeździe powoda wynosi 108.500,00 złotych, gdyż strony ustaliły stałą wartość pojazdu na dzień zawarcia umowy na kwotę 125.500,00 złotych.

W piśmie z dnia 04 listopada 2014 roku skierowanym do strony pozwanej powód wezwał do zapłaty na swoją rzecz świadczenia w kwocie łącznej 30.797,50 złotych, obejmującego kwotę 30.187,50 złotych tytułem dopłaty do odszkodowania wraz z odsetkami od dnia 19 czerwca 2014 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 600,00 złotych tytułem zwrotu kosztu wykonania prywatnej kalkulacji kosztów naprawy pojazdu. Powód wyznaczył stronie pozwanej termin zapłaty 14 dni od daty otrzymania pisma, wskazując, że po jego bezskutecznym upływie sprawa zostanie skierowana na drogę postępowania sądowego. Strona pozwana nie dokonała zapłaty żądanej kwoty.

Dowody:

- opinia techniczna z dnia 05.08.2014r., k.36-38;

- faktura VAT nr (...), k. 39;
- wezwanie do zapłaty z dnia 04.11.2014r. wraz z potwierdzeniem odbioru, k.40-43;
- akta szkody nr 2014052002705.

Wartość rynkowa samochodu A. (...) o nr rej. (...) określona na podstawie danych zawartych w umowie ubezpieczenia AC z dnia 07 czerwca 2013 roku seria (...) wynosi 125.500,00 złotych. Prognozowany koszt naprawy samochodu powoda po zdarzeniu z maja 2014 roku wyliczony przy pomocy programu A. wynosi, zaplanowanej w sieci (...) wynosi 189.700,82 złotych. Szkoda ma zatem charakter całkowity.

Wartość rynkowa samochodu A. (...) o nr rej. (...) w stanie po uszkodzeniu na maja 2014 roku, z uwzględnieniem treści OWU obowiązujących do umowy ubezpieczenia AC z dnia 07 czerwca 2013 roku seria (...) wykonana w programie (...) E. wynosi 16.400,00 złotych.

Wysokość odszkodowania obliczona jako różnica między stałą wartością pojazdu przed zdarzeniem, a wartością rynkową samochodu w stanie uszkodzonym wynosi 109.100,00 złotych.

Dowody:

- opinia biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej K. G. wraz z opinią uzupełniającą, k. 152-172, 210-224, 262-274;
- ogólne warunki ubezpieczeń komunikacyjnych ustalone uchwałą (...) S.A. nr (...) z dnia 31 stycznia 2012r. k. 12-27.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie bezspornym między stronami był fakt, że należący do powoda R. G. samochód osobowy marki A. (...) o nr rej. (...) został uszkodzony w następstwie kolizji drogowej, do której doszło w dniu 19 maja 2014 roku, a także to, że w tym czasie posiadał on ważną polisę AC zawartą ze stroną pozwaną. Strona pozwana nie kwestionowała swojej odpowiedzialności względem powoda za szkodę majątkową doznaną przez niego w następstwie w.w. zdarzenia drogowego. Poza sporem pozostawał także co do zasady zakres uszkodzeń w samochodzie poszkodowanego, jak również to że szkoda ma charakter szkody całkowitej. W wyniku przeprowadzonego postępowania likwidacyjnego strona pozwana uznała swoją odpowiedzialność odszkodowawczą wynikającą z umowy ubezpieczenia autocasco i wypłaciła powodowi tytułem odszkodowania łącznie kwotę 78.302,50 złotych.

Spór między stronami koncentrował się wokół ustalenia wysokości odszkodowania jakie strona pozwana miała wypłacić powodowi w następstwie analizowanego zdarzenia z dnia 19 maja 2014 roku, tj. wokół ustalenia wartości rynkowej przedmiotowego samochodu w stanie po uszkodzeniu na dzień szkody tj. 19 maja 2014 roku oraz do ustalenia czy strona pozwana prawidłowo dokonała zweryfikowania wartości pojazdu w stanie nieuszkodzonym wobec podejrzeń jego przeszacowania na etapie zawarcia umowy.

Zgodnie z art. 805 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swojego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę.

W myśl art. 805 § 2 k.c. świadczenie zakładu ubezpieczeń polega w szczególności na zapłacie, przy ubezpieczeniu majątkowym, określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku. W oparciu o powyższą regulację zakład ubezpieczeń zobowiązany jest do zapłaty odszkodowania za powstałą szkodę, w przypadku, gdy ziści się przypadek przewidziany w umowie ubezpieczenia, a ubezpieczający jest zobowiązany zapłacić składkę.

Powód dochodził od strony pozwanej odszkodowania z tytułu zawartej pomiędzy stronami umowy autocasco. Warunki umowy zostały określone w samej polisie potwierdzającej ubezpieczenie oraz w OWU stanowiących integralną część umowy.

W treści polisy (...) z dnia 07 czerwca 2013 roku, do której zastosowanie mają ogólne warunki ubezpieczeń komunikacyjnych ustalone uchwałą Zarządu (...) S.A. nr (...) z dnia 31 stycznia 2012 roku strony ustaliły, że pojazd marki A. (...) o nr rej. (...) w stanie nieuszkodzonym przedstawia wartość 125.500,00 złotych i wartość ta jest stała przez cały okres ubezpieczenia i jest niepomniejszana z tytułu wcześniej wypłaconych odszkodowań.

Strona pozwana w wyniku przeprowadzonego postępowania likwidacyjnego uznała szkodę na pojeździe marki A. (...) o nr rej. (...) jako szkodę całkowitą. Definicję szkody całkowitej zawierają OWU. Zgodnie z treścią § 3 pkt. 55 OWU szkodą całkowitą jest uszkodzenie pojazdu w takim zakresie, że koszty jego naprawy ustalone według zasad określonych w § 18 ust. 2 albo § 28 ust. 2 przekraczają 70% wartości pojazdu w dniu ustalenia odszkodowania.

Zgodnie z treścią § 18 ust. 4 OWU (obowiązujących dla umów zawartych po 30 czerwca 2012r.) w razie powstania szkody całkowitej wysokość odszkodowania ustala się w kwocie odpowiadającej wartości pojazdu w dniu ustalenia odszkodowania pomniejszonej o wartość rynkową pozostałości, z uwzględnieniem warunków umowy AC, przy czym wartość rynkowa pozostałości jest ustalana indywidualnie, w zależności od rozmiaru uszkodzeń i stopnia zużycia eksploatacyjnego pojazdu lub jego części (zespołów).

Zgodnie z zapisem § 3 pkt. 76 OWU zawiera definicję wartości pojazdu wskazując, że wartość pojazdu ustalona przez (...) S.A. na podstawie aktualnych na dzień ustalenia tej wartości notowań rynkowych cen pojazdu danej marki i typu, z uwzględnieniem jego pochodzenia, roku produkcji, okresu eksploatacji, wyposażenia, przebiegu, stanu technicznego i charakteru eksploatacji; notowania stanowiące podstawę ustalenia wartości pojazdu zawarte są w katalogu (informatorze) cen pojazdów wymienionych w umowie ubezpieczenia.

Sąd nie podzielił stanowiska strony pozwanej, że wartość pozostałości samochodu powinna zostać ustalona na podstawie aukcji internetowych. Twierdzenie takie jest w ocenie Sądu sprzeczne z postanowieniami umowy łączącej strony. Zgodnie bowiem z powołaną wyżej treścią § 18 ust. 4 OWU w razie powstania szkody całkowitej wysokość odszkodowania ustala się w kwocie odpowiadającej wartości pojazdu w dniu ustalenia odszkodowania pomniejszonej o wartość rynkową pozostałości, z uwzględnieniem warunków umowy AC, przy czym wartość rynkowa pozostałości jest ustalana indywidualnie, w zależności od rozmiaru uszkodzeń i stopnia zużycia eksploatacyjnego pojazdu lub jego części (zespołów). Powyższe oznacza, że w każdym przypadku przy ustalaniu wartości pozostałości należy wziąć pod uwagę rozmiar szkody i stopnia zużycia eksploatacyjnego pojazdu lub jego części, a nie jest to możliwe poprzez przyjęcie ceny aukcyjnej. Jedynie indywidualne ustalenie wartości pozostałości przez biegłego będzie odpowiadało postanowieniom łączącej strony umowy. Ustalona w wyniku aukcji internetowej wartość pojazdu w stanie uszkodzonym nie odzwierciedla wartości rynkowej pojazdu także z powodu rozbieżności w informacjach zawartych w dokumentach aukcji w porównaniu z informacjami zawartymi w dokumentach szkody. Ponadto w przypadku sprzedaży pojazdu na aukcji internetowej wysokość ostatecznej ceny nigdy nie jest pewny i zależy od etapu transakcji z uwagi na proces negocjacji.

Wobec powyższego dla ustalenia wysokości odszkodowania Sąd przyjął przedstawioną przez biegłego K. G. w opinii wersję, zgodnie z którą wartość pozostałości pojazdu wynosi 16.400,00 złotych.

W ocenie Sądu opinia ta została wykonana bardzo rzetelnie, przy dołożeniu przez biegłego najwyższej staranności, zawiera logiczne i wyczerpujące wnioski poparte obiektywnym przedstawieniem części sprawozdawczej opinii, stopniem szczegółowości w zakresie udzielonych wyjaśnień w jej częściach uzupełniających, dlatego nie budziła żadnych wątpliwości Sądu. Zważyć należy, że biegły sądowy wyliczył wartość pojazdu w stanie nieuszkodzonym i uszkodzonym na podstawie prawidłowego systemu, a nadto przy uwzględnieniu prawidłowej liczby metod określania wartości pojazdu w stanie uszkodzonym. Brak jest w niniejszej sprawie podstaw do działania odmiennego od zapisów umowy ubezpieczenia i dokonywania wyceny wartości pojazdu według zasad innych systemów niż użyte przez

biegłego sądowego. Zresztą żadna ze stron ostatecznie po zaprezentowaniu opinii uzupełniających przez biegłego nie kwestionowała jego ustaleń.

Zarzut strony pozwanej wprowadzenia w błąd ubezpieczyciela przy zawieraniu umowy ubezpieczenia, które doprowadzić miało do zawyżenia sumy ubezpieczenia w stosunku do rzeczywistej wartości pojazdu w dniu ubezpieczenia nie mógł zostać uznany przez Sąd. Zdaniem Sądu wartość samochodu w stanie nieuszkodzonym to 125.500,00 złotych, czyli taka wartość jaka została ustalona w treści polisy przez strony przy zawarciu umowy. Wyraźnie w polisie zaznaczono, jako jeden z warunków umowy, że wartość samochodu ustalona w polisie jest wartością stałą i wartość ta nie będzie pomniejszana. Jest to wyraźnie zaznaczone w polisie jako warunek istotny. Strona pozwana jest podmiotem profesjonalnym, a zatem już na etapie zawierania umowy, powinna zadbać, o to aby wartość ubezpieczanych pojazdów była rzetelnie wyceniana. Nie jest możliwe, już w momencie zaistnienia zdarzenia ubezpieczeniowego, ustalanie faktów wbrew zapisom treści umowy ubezpieczenia. Wartość pojazdu wpisana do treści umowy stała się w chwili jej podpisania jej elementem i to na tyle istotnym, że można przypuszczać, że w przypadku możliwości jej zmiany nie doszłoby do zawarcia tej umowy. Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy w oparciu o inną niż zawarta w polisie nr Seria (...) wartość pojazdu stanowiłoby jednostronną zmianę umowy, co jest niedopuszczalne. Podkreślić bowiem należy, iż strony działały w warunkach swobody umów i mogły dowolnie ustalić jej poszczególne elementy. Podobne stanowisko zajął Sąd Okręgowy w Legnicy tj. wyrok z dnia 05.11.2015r., sygn. akt II Ca 518/15; wyrok z dnia 29.07.2015r., sygn. akt II Ca 150/15, wyrok z dnia 13.10.2016r., sygn. akt II Ca 413/16. Skoro prawo nie określa sposobu ustalania wartości ubezpieczeniowej, ryzyko właściwego jej określenia ciąży wyłącznie na ubezpieczającym, gdyż jest podstawą do obliczenia składki należnej zakładowi ubezpieczeń z tytułu umowy ubezpieczenia. W przedmiotowej sprawie mamy do czynienia z przypadkiem oferty zakładu ubezpieczeń, który zgadza się na niezmienną wartość ubezpieczonego mienia co zapewne znalazło odzwierciedlenie w wysokości składki. Konsekwencje tak przyjętej konstrukcji, ryzyko wystąpienia ubezpieczonego zdarzenia oraz przyjęte sposoby rozliczenia pozostają w całości po stronie zakładu ubezpieczeń.

Mając na uwadze powyższe Sąd przyjął, że wartość samochodu powódki zgodnie z zawartą umową wynosi 125.500,00 złotych. Wartość uszkodzonego samochodu wynosi 16.400,00 złotych, zaś wysokość odszkodowania to kwota 109.100,00 złotych. Skoro w toku postępowania likwidacyjnego strona pozwana wypłaciła powodowi łącznie kwotę 78.302,50 złotych, to przy tak ustalonym stanie faktycznym winna dopłacić powodowi żadaną przez niego kwotę 30.797,50 złotych.

Na szkodę poniesioną przez powoda składa się również suma, jaką zapłacił za sporządzenie ekspertyzy przez niezależnego rzeczoznawcę. W ocenie Sądu z całokształtu okoliczności sprawy wynika, że pomiędzy poniesieniem tego wydatku a zdarzeniem, będącym podstawą odpowiedzialności strony pozwanej istnieje adekwatny związek przyczynowy, zaś poniesienie tego kosztu było obiektywnie uzasadnione. Wydatek ten co prawda został poniesiony dobrowolnie, jednakże zdaniem Sądu wykonanie wyceny przez niezależnego rzeczoznawcę stanowiło konieczne czynności przygotowawcze do wszczęcia postępowania sądowego. Zasadne było upewnienie się przez powoda, przez zasięgnięcie opinii niezależnego eksperta, jaka jest rzeczywista wartość odszkodowania przed rozpoczęciem drogi postępowania sądowego. Powód nie posiadał fachowej wiedzy, aby zweryfikować poprawność kalkulacji sporządzonej przez stronę pozwaną, a co za tym idzie – aby zweryfikować poprawność wyliczonego i wypłaconego przez stronę pozwaną odszkodowania w postępowaniu likwidacyjnym, w związku z czym poniesione przez niego koszty na opinię prywatną były potrzebne, tym bardziej, że – jak się okazało – opinia ta potwierdziła wątpliwości co do wysokości tej szkody.

Rozstrzygnięcie o odsetkach ustawowych od zasądzonego świadczenia pieniężnego Sąd oparł o treść przepisów art. 481 § 1 i § 2 k.c. (w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 stycznia 2016 r.) oraz art. 817 k.c.

Zgodnie z treścią przepisów art. 481 § 1 i § 2 k.c. w brzmieniu obowiązującym do 31 grudnia 2015 r., jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody

i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi, przy czym, gdy stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe. Ustawą z dnia 9 października 2015 r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2015 r., poz. 1830), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2016 r., znowelizowano przepis art. 481 § 2 k.c., który stanowi obecnie, że jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie w wysokości równej sumie stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5,5 punktów procentowych. Jednakże gdy wierzycielność jest oprocentowana według stopy wyższej, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy. Ponadto w w/w przepisie wprowadzono nową nomenklaturę „odsetki ustawowe za opóźnienie”. Jednocześnie w art. 56 w/w ustawy nowelizującej zapisano, że do odsetek należnych za okres kończący się przed dniem wejścia w życie tej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe. Tym samym do odsetek wymagalnych przed 1 stycznia 2016 r. stosuje się art. 481 § 2 k.c. w brzmieniu dotychczasowym, zaś do odsetek wymagalnych od dnia 1 stycznia 2016 r. stosuje się znowelizowane przepisy art. 481 k.c.

Ponadto na mocy art. 817 § 1 k.c. – ubezpieczyciel jest obowiązany spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku, przy czym stosownie do treści art. 817 § 2 k.c. – gdyby wyjaśnienia w powyższym terminie okoliczności koniecznych do ustalenia odpowiedzialności ubezpieczyciela albo wysokości świadczenia okazało się niemożliwe, świadczenie powinno być spełnione w ciągu 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe, jednakże bezsporną część świadczenia ubezpieczyciel powinien spełnić w w.w. terminie przewidzianym w § 1, tj. w terminie 30 dni od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku.

Ponieważ ubezpieczyciel nie wypłacił odszkodowania w terminie 30 dni, sąd działając na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. i art. 817 k.c. zasądził od strony pozwanej na rzecz powoda odsetki ustawowe liczone od kwoty 30.797,50 złotych od dnia 20 czerwca 2014 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku oraz od dnia 01 stycznia 2016 roku dalsze odsetki ustawowe za opóźnienie. Natomiast od kwoty 600,00 złotych Sąd przyznał powodowi odsetki ustawowe od dnia 27 listopada 2014 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku liczone od wyznaczonego 14-dniowego terminu do spełnienia świadczenia, uwzględniając jednocześnie termin doręczenia przesyłki oraz od dnia 01 stycznia 2016 roku ustawowe odsetki za opóźnienie, zgodnie z żądaniem pozwu.

W niniejszej sprawie Sąd uwzględnił żądanie powoda w 100%, oddalając powództwo jedynie w zakresie żądanego okresu odsetek ustawowych (1 dzień), w związku z powyższym Sąd całością kosztów postępowania obciążył stronę pozwaną, traktując ją jako stronę przegrywającą sprawę.

Stosownie do brzmienia przepisu art. 98 § 3 k.p.c., do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez radcę prawnego zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego pełnomocnika profesjonalnego, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony.

Sąd zważył, że na koszty procesu poniesione przez powoda, poza kosztami zastępstwa procesowego (2.400,00 zł) i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa (17,00 zł), złożyły się: opłata sądowa od pozwu w kwocie 1.540,00 złotych, opłata uzupełniająca od pozwu (30 zł), zaliczki na poczet dowodu z opinii biegłego sądowego w kwocie (600,00 zł). W sumie poniesione przez powoda koszty procesu wyniosły zatem 4.587,00 złotych, dlatego w punkcie III sentencji wyroku Sąd zasądził od strony pozwanej na rzecz powoda zwrot kosztów procesu w wysokości 100% z tej kwoty.

Na podstawie art. 83 ust. 2 w związku z art. 113 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych zobowiązano stronę pozwaną do pokrycia, wydatku w postaci wynagrodzenia biegłego, tymczasowo uiszczanego ze środków Skarbu Państwa w kwocie 1.645,21 złotych.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.